

Ἀλλὰ καὶ ἄνευ τῆς παραμικρᾶς ἀστείότητος ἢ ὑπερβολῆς, δυνάμεθα νὰ βεβαιώσωμεν, ὅτι μετὰ τὰς ἀνωτέρω διαψεύσεις ἢ ὑπόληψις τοῦ κοινοῦ πρὸς τὴν φιλαλήθειαν τοῦ ὑπουργικοῦ φύλλου εἶναι τοιαύτη, ὥστε ἂν τὸ «Ἐθνικὸν Πνεῦμα» ἐβεβαίωσεν ὅτι εἶναι ἡ Σελήνη στρογγύλη, τοῦτο ἤθελεν ἀρκέσει ἵνα τὴν θεωρήσωσιν οἱ ἀναγνώσται αὐτοῦ ὡς τετράγωνον.

Οἱ κ. κ. ἀξιωματικοὶ τοῦ βυθισθέντος ἰταλικοῦ ἀτμοπλοίου καὶ οἱ τοῦ βυθισάντος ἀγγλικοῦ, συμμορφούμενοι πρὸς τὰ νεοελληνικὰ ἔθιμα ἀνταλάσσουν ὕβρεις καὶ διαψεύσεις διὰ τῶν ἐφημερίδων. Ἡμεῖς περιμένοντες τὸ φῶς ἐκ τῆς ἀνακρίσεως περιοριζόμεθα ἐπὶ τοῦ παρόντος. νὰ παρατηρήσωμεν, ὅτι τὸ ἀξιόπιστον τῶν κατοίκων τοῦ ἡμετέρου πλανήτου ἐλαττοῦται ἐφ' ὅσον οὗτοι ζῶσι πλησιέστερον τοῦ ἡμερινοῦ. Οὕτως, ἐν ἰσότητι ἀποδείξεων, ὁ λόγος Ἀγγλοῦ εἶναι πειστικώτερος τοῦ Ἰταλοῦ, ὁ Ἰταλὸς πιστευτότερος τοῦ Ἑλλήνος, καὶ ὁ Ἑλλήν μᾶλλον ἀξιόπιστος Ἀδυσσινεῦ, ἐκτὸς ἂν τύχη συντάκτης ἐπισήμου ἐφημερίδος.

Πολλοὶ παραξενεύονται τίνι τρόπῳ οἱ σήμερον διοικοῦντες τὴν Ἑλλάδα παρέλαβον συνυπουργοὺς, καὶ τρεῖς τιμίους ἀνθρώπους, τοὺς κ. κ. Κοντόσταυλον, Αὔγερινον καὶ Καραϊσκάκη, ἀλλ' ἡμεῖς εὐρίσκουμεν τὸ πρᾶγμα φυσικώτατον, πολλάκις παρατηρήσαντες ὅτι εἰς τὰ συστάματα τῶν ἀτμοπλοίων, ὅπου συντρώγουσιν οἱ ναῦται ἀνὰ ἑπτὰ, οἱ μᾶλλον ἀχόρταγοι ἐκλέγουσι πάντοτε δημοπρατέους καὶ τινὰς ὀλιγοφάγους.

Εἰς τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ κόσμου σκοπὸς τῶν ὑδραγωγείων καὶ τοῦ συντάγματός εἶναι νὰ παρέχουσιν ὕδωρ καὶ καλὴν διοίκησιν. Ἀλλ' ἡμεῖς εὐχαριστηθέντες, ὅτι ἐχομίσασμεν ἐξ Εὐρώπης σιδηροὺς σωλήνας καὶ κοινοβουλευτικὸν πολίτευμα, ἀνάξιον προσοχῆς νομίζομεν ἂν ταῦτα ἀντὶ δρόσου καὶ εὐνομίας παρέχουσιν εἰς ἡμᾶς κοινορτόν καὶ Γαρδελίνους.

Ὁ τελευταῖος «Αἰὼν» παραθέτει διπλογραφικῶς τὸν πίνακα τῶν κανονοβολισμῶν, ὅσοι ἐρρίφθησαν διὰ τὴν βράπτισιν τῆς νεογεννήτου ἡγεμονίδος καὶ εἰς ἀνάμνησιν τῆς 25 Μαρτίου. Εὐρίσκων δὲ τούτους. μὲν μόνον τεσσαράκοντα, τοὺς δὲ ὑπὲρ τῆς ἡγεμονίδος ριφθέντας τριακοσίους, χύνει δύο στήλας πικρῶν παραπόνων. Ἐν πρᾶγμα ὅμως φαίνεται λησμονῶν, ὅτι ἡ μὲν ἡγεμονὶς Μαρία μίαν μόνον φορὰν δύναται νὰ γεννηθῇ, ἡ δὲ 25 Μαρτίου ἀναγεννᾶται κατ' ἔτος καὶ ἐχαιρετῆθη ἤδη ἀπὸ πεντηκονταετίας διὰ δισχιλίων τοῦλάχιστον κανονοβολισμῶν.

Ἡ ὑπὸ τῆς «Ἡμέρας» κοινοποιουμένη εἰδησις, καθ' ἣν περιώνυμος βασιλοφάγος Fanny Lear ἐδιώχθη ἀστυνομικῶς ἐκ τῆς Ῥώμης δὲν εἶναι καθ' ὅλα ἀκριβής. Ἡ

αὐτοῦ ἐξοχότης ὁ ὑπουργὸς κ. Νικοτέρας οὐδόλως προσεκάλεσε τὴν πολύξενον γυναῖκα ν' ἀπομακρυνθῇ, ἀλλ' ἐγγενῶς μόνον παρέστησεν αὐτῇ ὅτι, ἂν ἐπεθύμει νὰ μένῃ ἐν Ἰταλίᾳ, ἔπρεπε νὰ ὑποβληθῇ εἰς τοὺς ὑγειονομικοὺς νόμους τοῦ κράτους.

Οἱ μετεωρολόγοι παρεπήρησαν ὅτι εἰς τοὺς παραθαλάσσιους τόπους τὸ ἔαρ εἶναι πρωτότερον ἢ ἐν τοῖς μεσογείοις. Τὴν διαφορὰν ταύτην ἐλάβομεν ἀφορμὴν νὰ ἐξακριβώσωμεν χθὲς ἐν τῇ Λέσχῃ Πειραιῶς, ἧς οἱ συνδρομηταὶ ἀφαιροῦσι τὸ ἐνδυμᾶ των καὶ λύουσι τὸν λαιμοδέτην παίζοντες σφαιριστήριον, ἐνῶ τοιοῦτον φαινόμενον δὲν παρατηρήθη ἀκόμη ἐν τῇ «Ἀθηναϊκῇ», καίτοι φοιτῶσιν εἰς αὐτὴν ὁμογενεῖς προερχόμενοι ἐκ βορειοτέρων κλιμάτων.

ΘΕΟΤΟΥΜΗΣ.

Κύριε Συντάκτη τοῦ „Ἀσμοδαίου“.

Κατὰ τὰς ἐφημερίδας ὅσας ἀνέγνωσα ἡ κλοπὴ τοῦ ἀδαμαντοκολλήτου Τουρκικοῦ ἀστέρος τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως συνέβη ὑπὸ περιστάσεις ὅπως παραδόξους καὶ ἐξαιρετικὰς. Παραλείπων νὰ μνημονεύσω ὅτι κατὰ τὴν μαρτυρίαν τῶν φρουρῶν οὐδεὶς ἄλλος εἰσῆλθεν ἐκεῖ ὅπου ἦτο πλὴν τῶν θαλαμηπόλων, ὧν ἡ τιμιότης εἶναι ἀνωτέρα πάσης ὑποψίας, εὐρίσκω καὶ τοῦτο ἐστὶ μᾶλλον ἐκπληκτικόν, ὅτι ἐνῶ ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ συρταρίου εὐρίσκοντο πρόχειρα εἰς τὸν κλέπτην πλεῖστα ἄλλα παράσημα ἐπίσης ἀδαμαντοκόλλητα καὶ δυνάμενα εὐκόλως νὰ κρυβῶσι πάντα εἰς τὸν κόλπον του, οὗτος περιωρίσθη νὰ λάβῃ ἕνα μόνον! Ἡ διάκρισις αὕτη μ' ἐφάνη τόσον ἀπίστευτος ἐκ μέρους συνήθους κλέπτου, ὥστε. ἔσπευσα ν' ἀποταθῶ πρὸς ἐξήγησιν τοῦ ἀλλοκότου φαινομένου εἰς τινὰ πρῶτην καθηγητὴν τῆς μαγνητικῆς ἐπιστήμης. Οὗτος συμβουλευθεὶς τὸ τετράπουν μαντεῖόν του, ἦτοι τράπεζαν λαλοῦσαν διὰ τῶν ποδῶν, ἔλαβε τὴν ἀκόλουθον ἀπάντησιν: «Ἡ κλοπὴ δὲν ἐγένετο ὑπὸ θνητοῦ, ἀλλ' ὑπὸ τεθνεώτος. » Τὸν ἀστέρα ἤρπασε καὶ κατέστρεψεν ἡ σκιὰ ἡρώδους. » τινος τοῦ μεγάλου ἀγῶνος, ἐπτηθέντος ὑπὸ τῶν Τούρ-

»κων, καὶ διατηροῦντος μνησικακίαν πρὸς τοὺς μαγεί-
»ρους του καὶ πρὸς πᾶν ἐξ αὐτῶν προερχόμενον.
»Τὸ ὄνομα ὅμως τοῦ ἐνδόξου βρυκολακος ἠρνήθη
ἐπιμόνως ἡ τράπεζα νὰ εἴπῃ, φοβούμενη μὴ ὁ κ. ἀστυ-
νόμος ἐνεργήσῃ κατὰ τάφον ἔρουναν.

Ταῦτα ἔκρινε καλὸν ν' ἀνακοινώσω πρὸς ὑμᾶς, πρὸς
ὄφελος τῶν ὑφισταμένων ἀδίκους ὑποψίας.

Πρόθυμος δοῦλός σας
ΠΕΤΡΟΣ ΠΑΛΑΥΡΑΣ.

Φίλε «*Ἀσμοδαῖε*»,

Μετ' ἐκπλήξεως ἀνέγνων τὴν ἐν τῷ παρελθόντι φύλλῳ
τῆς ὑμετέρας ἐφημερίδος γνωστοποίησιν, δι' ἧς θεωρεῖτε
ὡς ἐξηγτημένον πλέον τὸν ἱατρὸν τῶν ἀπηλπισμένων
καὶ καθηγητὴν κ. Πύρλαν. Ἐπιτρέψατέ μοι νὰ εἴπω ὑμῖν
ὅτι ἔχετε ἄδικον διότι ὁ κ. Πύρλας κρίνεται ὑπὸ πάν-
των ὡς θησαυρὸς ἀνεξάντλητος.

Τοῦτο ἰδὼν καὶ ὁ ἴδιος ἠθέλησε νὰ σᾶς ἀποδείξῃ ὅτι δὲν
ἐξαντλεῖται τόσον εὐκολα ἓνας Πύρλας. Καὶ λοιπὸν ἵνα
ἀποδείξῃ τοῦτο ἐν τινι τῶν μαθημάτων αὐτοῦ κατ' αὐ-
τὰς ἀπὸ τῆς πανεπιστημιακῆς ἑδρας κατέπληξε τόσον τὸ
ἀκροατήριόν του ὥστε τὰ θρανία ἐσειέστησαν, ὡς ἐσειέστη
ἡ γῆ ὅτε ἐσταυρώθη ὁ Χριστὸς. Ἀνεκάλυψεν ἐν τῇ ἐπιστή-
μῃ νέον τι ὅπερ ἀπὸ οὐδενὸς ἐπιστήμονος τὸν νοῦν
ἐπέραςε μέχρι σήμερον, καίτοι παρῆλθον τόσοι αἰῶνες.
Εἶπε τὰ ἐξῆς λόγια :

«*Ἡ Ἀντιγόνη δὲν ἔθαψε τὸν ἀδελφόν της κινηθεῖ-
σα ὑπὸ στοργῆς πρὸς τοὺς νεκροὺς καὶ θρησκευτικὸν
καθῆκον ἐπιτελέσασα, ἀλλὰ φόβῳ μὴ μεταδοθῇ ἐν τῇ
πόλει μῖασμα τοῦ νεκροῦ ἀτάφου μένοντος.*»

Εἶπατέ μοι λοιπὸν, φίλε κύριε, ἂν ἐξαντλεῖται εὐκολα
ἓνας τοιοῦτος Πύρλας ὅστις διὰ τῆς ἀνακαλύψεώς του ταύτης
δύο τινὰ ἀπέδειξε, πρῶτον ἐπέχυσε φῶς εἰς τὴν ἐπιστή-
μην τῆς ὑγιεινῆς, καὶ δευτέρον ἀνύψωσε τὴν μεγαλο-
φυΐαν τοῦ Σοφοκλέους ὅστις ἀπὸ ἓνα τοιοῦτον εὐτελεῖ μὴ-
θον κατώρθωσε νὰ πλάσῃ τὴν Ἀντιγόνην του.

ΚΑΛΟΜΟΙΡΗΣ,

Ἀφοῦ ἡ μετρία τὴν ὠραιότητα στολὴ τῶν φοιτητῶν
ἠνάγκασέ τινας πρῶην βουλευτὰς καὶ πρὸ δεκαπεν-
ταετίας παρητημένους τῆς φοιτήσεως νὰ ἐπαναλά-
βωσι τὰ μαθήματά των, πολὺ δὲ περισσότερον ἐὰν αὐ-
τῇ ἦτον ὠραιότερα, ἤθελε προσελκύσει καὶ πρῶην Γερου-
σιαστάς.

Φοιτηταὶ τινες μὴ ἐπιτυχόντες τὸν βαθμὸν τοῦ ἐπι-
λοχίου, καὶ τοὶ καταβαλόντες μεγάλας προσπάθειας, ἐ-
νουθέτουν τοὺς ὡς τοιούτους ἐγκριθέντας νὰ παραιτηθῶ-
σιν. Ἰδοὺ ἡ παροιμία τῆς με κεκομμένην οὐρὰν Ἀλώ-
πεκος.

Δύο συνέβησαν κατ' αὐτὰς μεγάλα δυστυχήματα· ἡ

σύγκρουσις τῶν δύο ἀτμοπλοίων περὶ τὸν Μαλέαν καὶ
ἡ σύγκρουσις τῶν δύο ἵππων τῶν λοχαγῶν Σμολένσκη
καὶ Φρεαρίτου φερόντων τοὺς ἀναβάτας των παρὰ τὴν
ὁδὸν Ἑρμοῦ, ἀλλὰ τὴν τύχην τῆς Τρινακρίας εἶχεν ὁ
ἵππος τοῦ Κυρίου Φρεαρίτου, χωρὶς ὅμως νὰ ὑποστῇ
οὗτος κανὲν ἄλλο κακὸν παρὰ τὸ κιτρίνισμα.

Ε . . .

ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΗ ΔΗΜΩΔΗΣ

ΓΙΑΝΝΗΣ. Βρ' ἀδερφε Κώστα, ξέρεις πῶς δὲν μοῦρχον-
ται συχνὰ αἱ ιδέαι, μὰ ὅταν μοῦρχονται εἶναι με-
γάλαις ;

ΚΩΣΤΑΣ. Γιὰ ν' ἀκούσωμε.

ΓΙΑΝΝΗΣ. Θυμᾶσαι ταῖς ἄλλαις, ὅταν τὸ γκουβέρνο τοῦ
Τρικουπῆ μ' ἓνα βασιλικὸ διάταγμα ἔπεσε ταῖς μο-
νέδες ποῦ ἓνα ἄλλο γκουβέρνο μᾶς διέταξε νὰ ταῖς
πέρνωμε καὶ νὰ ταῖς δίνωμε ὅσῃν τιμῇ ποῦ τρέχανε
ὡς τότε. Τώρα λένε νὰ κάμουνε πάλι τὸ ἴδιο καὶ νὰ ταῖς
ξεπέσουν ἀλύπητα γιατί τὸ ἀσῆμι ξεπέφτει ὀλονένα.

ΚΩΣΤΑΣ. Κι' ἄσχημα κάνουνε ;

ΓΙΑΝΝΗΣ. Ἄφησε νὰ τελειώσω τὴν ιδέα μου. Λοιπὸν
ἀφοῦ μὲ τὰ διατάγματα μποροῦν ν' ἀναιδοκατεβά-
ζουνε ταῖς μονέδες γιατί νὰ χάνουνται σὲ τόσο μικρὰ
πράγματα καὶ νὰ μὴ κυτᾶζουν νὰ λύσουν μὲ τὸν ἴδιο
τρόπο καὶ τὸ μεγάλο ζήτημα τοῦ Κεντρικοῦ ταμείου,
ποῦ δὲν ἔχει λεπτὸ ;

ΚΩΣΤΑΣ. Γιὰ πές μου τὸν τρόπο.

ΓΙΑΝΝΗΣ. Νὰ πάρουν στρογγυλοὺς τενεκέδες νὰ τοὺς
σταμπώσουν μὲ τὴν κορῶνα καὶ τὸ πορτραῖτο τοῦ Βα-
σιλεῖά μας, καὶ μ' ἓνα Βασ. διάταγμα νὰ ταῖς δόσουνε
μὲ μὲγάλη τιμὴ καὶ νὰ πληρῶνουν ἔτσι ὅλον τὸν
κόσμο.

ΚΩΣΤΑΣ. Μωρὲ, δίκαιο ἔχεις. Μὰ κύταξε μὴ βγάλης
αὐτὴ τὴν ιδέα ἀπὸ τὸ στόμα σου, γιατί οἱ οἰκονομικοὶ
μας καταλαβαίνουν τόσο καλὰ ταῖς καλποζανιαῖς, ποῦ
εἶναι καλοὶ νὰ τὴν παραδεχθῶνε καὶ νὰ μᾶς κάμουνε τὸ
βασίλειό μας ντιπ τενεκέδικο.

Χ . . .

Ἑπεύθυνος Συντάκτης ΚΩΣΜΑΣ ΦΛΑΜΙΑΤΟΣ.

ΤΥΠΟΙΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗΣΙΑΣ.